Obligativitatea hotararilor Curtii Europene a Drepturilor Omului si ale Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene

Revista "Dreptul", Nr. 2/2007, pag. 28

Autor : Deleanu Ion

(...)Chiar in lipsa unui text expres in Conventia pentru protectia drepturilor omului si a libertatilor fundamentale cu privire la obligativitatea hotararilor instantei europene in raport cu statul- statul privit insa ca <<intreg>>, ca ansamblu organic articulat al autoritatilor publice, inclusiv al celor judecatoresti -, aceasta obligativitate ar putea fi concluzia inevitabila a unui polisilogism, avand ca premisa majora constatarea ca prin insesi prevederile Conventiei(art. 19 si urm. din titlul II al acesteia) a fost organizata si functioneaza Curtea Europeana a Drepturilor Omului, ca instrument al unei jurisdictii unice si obligatorii pentru protectia fiintelor umane si asigurarea respectarii obligatiilor asumate in acest domeniu de statele contractante la Conventie: a) Pentru statele semnatare ale Conventiei, obligativitatea respectarii si aplicarii acesteia cu buna-credinta, sub raportul tuturor prevederilor ei - inclusiv deci a prevederilor avand ca obiect jurisdictia instituita prin Conventie - constituie, si in acest caz, expresia ratiunii de a fi a oricaror conventii sau tratate si modul specific de punere in opera a axiomei unanim, admise, care fundamenteaza orice acord international - pacta sunt servanda.(...)

(...)In ambianta reglementarilor noastre constitutionale - pornind de la premisa inevitabilitatii aplicarii directe si cu prioritate a normelor comunitare in dreptul intern, inclusiv a hotararilor Curtii de Justitie pronuntate in interpretarea si aplicarea lor unitara - trei solutii de compatibilizare ar fi posibile: a) Revizuirea dispozitiilor art. 11 alin. 3 si ale art. 146 lit. b din Constitutie, pentru a excepta in terminis prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene si celelalte reglementari comunitar cu caracter obligatoriu. Este insa o solutie de perspectiva si multiplu conditionata, iar statul roman se afla in mora; b) Nuantarea prin interpretare de catre Curtea Constitutionala a acelorasi dispozitii constitutionale, prin calificarea prevederilor art. 148 din Legea fundamentala ca avand semnificatia unei <<clauze de deschidere>>; c) Nuantarea prin interpretare de catre Curtea Constitutionala a dispozitiilor art. 11 alin. 3 si ale art. 146 lit. b, prin invocarea prevederilor din tratatele Comunitatilor si din Constitutia Europeana, dupa adoptarea acesteia, precum si a jurisprudentei Curtii de Justitie.(...)

Curtea Constitutională a României